Ч. 147. Вторник 18 (5) липня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Перед сесиєю парляменту. — З угорского сойму. — З ческого табору. — Вісти з Альбанії.

Конференциї з представителями партий і обструкция в угорскім соймі против войсковых предложень причинили ся до того, що правительство рішило скоротити сесию парляменту, яка скінчить ся імовірно 28 с. м. З усїх державних справ лише банкові предложеня мають бути в сїй сесиї полагоджені і окрім формальностий, лише дрогобицка подія і дискусия над внесенєм социялїстів, обжаловуючих бар. Бінерта за §. 14, займе засїданя так що програма справдї до кінця липня може бути вичерпана.

З дальших переговорів премієра з партиями треба ще занотувати переговори з Чехами.

В пятницю була у бар. Бінерта президия союза поступових послів Чехії і Морави, пп. Масарик, Странски і Каліна. Конференция тревала майже дві години, а розмова обертала ся довкола політичної ситуациї. Представителї поступових ческих послів заявили бар. Ґавчеви, що будуть стояти в опозициї до правительства, звертаючи увагу на найважнїйші ческі домаганя і блуди полїтики бар. Бінерта.

Опозиция Чехів має іти так далеко, що навіть банкові предложеня хотять они поборювати, але як загально в парляментарних кругах сподївають ся, Чехи відступлять від того наміру, бо банкові предложеня мають більше економічне, як полїтичне значінє, а по друге, палата має при нагоді банкових предложень показати охоту до працї. 76-міліоновий задаток на позичку побраний бар. Бінертом на основі §. 14 го був предметом нарад комісиї для контролї державних довгів. Комісия приготовила для парляменту справозданє, в котрім сказано, що приміненє §. 14-го до сеї позички не противить ся законним постановам, а з окрема, що є сповнені постанови основних законів і §. 10 а) закона о контролї державних довгів. Тому комісия рішила контрасиґнувати дотичну позичку.

На нинїшнім засїданю президент в віку обійме провід. Ві втором посли удадуть ся до цїсарского замку для прислуханя престольної промови. Тогож дня палата подїлить ся на 9 комісий для верифікациї мандатів. Дня 24 с. м. наступить верифікация мандатів против котрих не внесено ніякого протесту. Протести можна вносити до 3 днїв по відкритю палати. Запротестовані мандати зістануть придїлені леґітимацийній комісиї. Вибір президента, котрим, як відомо, має бути др. Сильвестер, відбуде ся 24 с. м.

В ческім таборі проявляє ся вже до тепер до певної міри розклад. Вправдї вже 28-го червня уконституовав ся ческий одноцїльний клюб, однак зараз після того проявило ся невдоволенє в ческім таборі. Вправдї католицкі народовцї ческі не взяли участи в конститууючих зборах задля нещасної пригоди в родинї голови католицких народовців дра Грубана, але се вже більше як сумнївне, що державноправна ґрупа дра Странского не вступить до одноцїльного клюбу ческого. Також пос. др. Масарик остане поза клюбом. Так само з двох самостійних хлїборобників, бувшого міністра Прашка і о. Заградника, імовірно тілько сей перший буде належати до т. зв. одноцїлого клюбу. „Samostatnost“, дневник державно-правного сторонництва, виступає дуже різко против способу уконституованя одноцїльного ческого клюбу і зазначує, що утворений тим способом клюб не можна уважати спільним органом цїлого народа, лише союзом трех партийних клюбів. Дневник сей наводить телеґраму з Берна, в котрій зазначено, що до уконституованя клюбу зовсїм не запрошено ческих поступових послів з Морави і заявляє, що ся безтактність в моравских полїтичних кругах викликала велике невдоволенє. Також „Čas“, дневник ческих реалїстів не згоджує ся з таким уладженєм ческого клюбу і домагає ся поясненя до урядової оповістки про уконституованє. Дневник сей відкликує ся до голови одноцїльного клюбу дра Фідлєра, щоби він не

Стріл.

(З ческого — Божени Свободової).

I.

Він нераз о тім думав, як то розпочало ся. Зпершу довга самітна тишина, млаві роки, днї без змісту, місяцї без подій, пристрастна жадоба житя, дїл. Не один вачинає так житє, не один кінчить єго так.

Але єму було суджено инакше.

Прийшов день з дивною пригодою, а послїдували днї з дивнїйшими ще пригодами.

Тодї розпочало ся. Одного дня вчасної весни. Всї випочаті сили природи готовили ся розвинути ся, дїлати. Земля всюди була відкрита і по зливних дощах в послїдних днях зазеленїли луки, тою блїдою зелению першої молодости.

Була недїля і лїсничий Мартин стрітив на горі висше лїсничівки Юрка, дурноватого. Він ішов звідкись з гір. Той Юрко мав звичай проповідувати на улици в селї до шкільних дїтий, коли вертали до дому.

Мартин відозвав ся до него:

— Здоров Юрку!

— Дякую — відповів.

Відтак спитав єго ще:

— Глядаєш капусти для своїх заяців?

— Ні, не глядаю капусти, не хочу ніякої капусти — відповів дрожачи боязливий Юрко і додав: — Бачу сильки, сильки тут наставляють.

Юрко своїм хорим мозком причував деколи правду.

Він все знав, де що в лїсї украдено, хто підложив огонь і зовсїм певним причутєм, що розвинуло ся коштом инших єго умових спосібностий, умів все викрити виновника.

Лїсничий зрозумів, що Юрко мав на гадцї лїсових злодїїв.

Була недїля. Рано. Єго зверхник, старший лїсничий поїхав до міста і поручив єму, аби уважав. Недїлї для лїсних злодїїв мов сотворені. Лїсничий Мартин був честолюбивий і ревний в службі, з лїсними злодїями мав все перепалки, був супротив них безвзглядний, а они ненавидїли єго, але до більшої борби доси ще нїколи не прийшло з ними. Нї, они єго не всадили доси в муравельник, нї він не зранив нїкого.

Між всїми лїсними злодїями мав він найбачнїйше око на Фляндеру, чоловіка дивно спокійного, котрий уважав лїс мов свою приватну власність, а кару за лїсні крадежи називав грубою несправедливостию. Коли єго візвано до суду і засуджувано, він лиш зітхав і говорив: „Що дїяти, буду цїлу зиму для пана судиї дрова рубати, перечитано ще раз сьвяте письмо і верну до дому“.

Повернувши полював знов по лїсах і крав дерево.

Молодий лїсничий Мартин, стрітивши єго, говорив звичайно:

— Тобі вже зовсїм шию викривило від вічного гляданя на вершки ялиць.

Коли глядано Фляндеру в лїсї, то він зовсїм певно ловив рибу в рiцї, об'їздив всї гати і мав повний човен риби.

Глядано єго над рікою, він певно був в лїсї і настрїляв новий віз заяців.

Раз стрітив єго князь на двірци і спитав з утаєною насьмішкою:

— Ты певно половину зьвірини вистріляв сам?

— Ваша сьвітлість, половину з'їли судиї, я два рази тілько вистріляв — відповів Фляндера з великою почестию.

Мартина гнївав той зухвалий лїсний злодїй і він вже давно мав охоту дати єму научку і в якийсь спосіб зробити нешкідним. Він рад був, що стрітив дурного Юрка.

Вкінци може раз удасть ся єму підійти небезпечного злодїя.

Поволи ішов під гору звідки перед хвилею надійшов Юрко.

Легкі хмари повисали над землею, а воздух був переповнений весняними пахощами.

Молодість землї розгрівала кров в лїсничім. Він забажав житя і дїл.

— Пожди лиш, драбе! — воркотів крізь зуби до себе.

допустив до розвязаня ческої єдности сторонництвами, що з'єдинили ся в ческім клюбі. На місци одноцільного клюбу поставлено одноцільну котерию.

Виконний виділ ческого державно-правного сторонництва висловив жаль, що послів сего сторонництва не запрошено на установні збори одноцільного ческого клюбу, хоч їх вибирано з порученєм, щоби до сего клюбу вступили. Ухвалено отже, щоби всї посли держ. правного сторонництва зголосили ся в члени одноцільного клюбу.

На тайнім засїданю угорского сойму члени партиї Юшта домагали ся, щоби пос. Рудняньского президент призвав до порядку за вислів, що партия Юшта не є поважною партиєю. Рудняньский перепросив опозицию, запевняючи, що не хотїв єї обидити. На явнім засїданю п. Баконі з партиї Кошута промовляв 3 і пів години против войскового закона.

В приводу постійного зросту болгарских ватаг, турецкий мінїстер війни зарядив утворенє корпусу охотничої жандармериї з 800 людий уміючих читати і писати і некараних. Болгарскі ватаги розширили ся від Кейрілї до вілаєту Монастир. Місцеве населенє є дуже занепокоєне.

Оногдашний замах на лінїї всхідної зелїзницї між Кріволяк і Ґраско зробив на властях і молодотурецкім комітеті прикре враженє. Щораз численнїйші ватаги і непевна ситуация в полудневій Альбанії викликують неспокій. Правительство приказало пильно стерегти зелїзничих лінїй, бо треба бояти ся, що замахи повторять ся.

Новинки.

Львів, 17 липня 1911.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский повернув з Відня вчера рано і зараз вечером сего дня виїхав до Коломиї, аби оглянути околицї навіщені повению.

— **З судової салї.** Перед карним трибуналом у Львові ставала 27-лїтна Йосифа Чапля, обжалувана о злочин тяжкого ушкодженя тїла і переступство §. 36 цїс. патенту. Після акту обжалованя справа представляє ся так: Молодий архітект Болеслав Баторский навязав з нею від сїчня с. р. любовні зносини і замешкав з нею. В цьвітни постановив ті зносини зірвати, щоби оженити ся з богатою панною і тому винаймив своїй дотеперішній любцї окреме мешканє при ул. Кампянії, а на тиждень перед подією виявив її свою постанову. Се довело єї до такої розпуки, що она купила револьвер і коли Баторский прийшов до неї дня 12 мая вечером в часї розмови добула револьвер спід подушки і вистрілила до него двічи. Була би дальше стріляла, але Баторский вибив її револьвер з руки і втїк. За ним пустила ся Чаплївна, а коли він схоронив ся до свого мешканя при ул. Пекарскій, прибігла до дверий і стала добувати ся. Очевидно єї до середини не пущено і она відійшла, кинувши револьвер за паркан до огороду одної з реальностий при ул. Ґловіньского. На розправі обжалована, заливаючись слезами, оправдувалась, що хотїла зробити смерть не лише Баторскому, але й собі. Трибунал признав єї винуватою злочину тяжкого ушкодженя тїла та переступства ношеня оружя і засудив єї на три місяцї звичайної вязницї, заостреної постом що 14 днів і одною темницею.

— **Арештованє войскового шпіона-женщини.** Перед двома тиждьнями приїхала з Варшава до Перемишля панна І Тромбецка будьто би дочка варшавского інживїра і замешкала в готелю „Вікторня“, при чім зголосила ся, як „приватна учителька“. Молода (около 25-лїтна) гарна, інтелїґентна особа великого сприту замешкала в готелю на довший час і зачала в містї шукати посади... Се глядане обмежувало ся навязуванєм знакомства з войсковими ріжних ранґ; самітні прогульки повозом і пішки в околицї Перемишля, а в напрямі фортів. Нїчого дивного, що сего рода поведенє молодої хорошої панни явило ся полїциї підозрінним. Не маючи однак близших фактів полїция на разї взяла єї „на око“ і порадило її, щоби у власнім інтересї перенесла ся з готелю до приватного помешканя. Сеї прихильної ради п. Тромбецка сейчас послухала і винаймила собі комнату. Се не перепиняло її однак приймати в новім мешканю офіцирів і авантурувати ся. Як видно устроїла ся вельми хитро, бо удаючи авантурницю, навязувала зносини з войсковими і робила під сею покришкою ріжні пляни і розпити. Вкінци поховзла ся їй нога. Молодий кадет, загостивши до єї будуару, зачав з цікавости всюди заглядати, відкрив припадково серед коронкових пенїюарів богато таких річий, як прим. мапи, фотоґрафічні апарати і т. д., котрі викликали у него сильне зачудованє, а коли кромі сего гарна хозяйка замість про любов звернула свою бесїду на твердинї і пляни, розбудила в нім підозрінє, що має до роботи із шпіґуном. Не даючи знати по собі, здав про се звіт войсковій власти і авантурницю в єї помешканю 12 см. но тихеньки арештовано, по переведеню найперше дуже точної ревізиї. Ревізия дала несподіваний вислїд: найдено цїлу інструкцию, пляни, фотоґрафічні знимки твердинь, мапи, ріжні записки, фотоґрафічні апарати, а з тих оден навіть поміщений в капелюсї і т. д. Арештована призналась ся на полїциї до шпіґуньства в хосен Росиї і сказала все з найточнїйшими подробицями. Єсть то — як доносять — студентка, котра образувала ся на заграничних унїверситетах, де стояла в зносинах з социялїстами. По повороті до Варшави запяла ся нею охрана і визначила її шпіонажу в Галичинї, особливо твердинї в Перемишли. Перед Перемишлем навідала ся, але на дуже короткий час до Кракова. Арештованє наступило в великій тайнї. Сейчас по переслуханю відставлено єї до суду.

— **Електричний трамвай в Перемишли.** Намісництво удїлило „Перемискій трамваєвій спілцї“ дозволу на утворенє акцийного товариства під назвою „Перемиска акцийна спілка трамваєва“. Акцийний капітал спілки буде виносити 1,800.000 корон. Тим способом справа бу-

---

Він вже тїшив ся, що зможе зробити нешкідним того злодюгу, що все мов чудом висмикував ся єму з рук.

Вийшов на дорогу, що мов перстенем обводила цїлу гору. Здоймив рушницю з плеча, взяв єї в руку і ішов похиливши ся до землї, аби поміж низькими галузками молодих яличок міг лїпше приглядати ся роботі лїсного злодія.

Нараз мигнуло щось тихо в гущавинї.

А-а!

Були то дві руки, дві сильні, зручні мужескі руки, що наставляли сильки.

Отже вкінци!

Ті руки взяв він на цїль і вистрілив.

— Боже! — скрикнув якийсь голос повний болю.

Лїсничий Мартин скочив в гущавину і продирав ся крізь неї.

Галузки били єго по лици, він лиш з трудом міг продирати ся наперед. Дійшов аж до місця, де була наставленя силька і де надіяв ся застати Фляндеру конаючого, але не найшов там нїчого.

Почав розглядати ся за слїдами. І дійстно найшов закровавлений мох, коротку смугу крови, котра переривала ся без дальшого слїду. Перешукав гущавну скрізь довкола, але не найшов нїкого. Провів цїле передполудне в лїсї нетерпеливий, зденервований, невдоволений.

В полудне найшов о яких пятьсот кроків від місця події калужу крови.

Єго невдоволенє збільшало ся. Він не міг собі пояснити длячого.

Атже він мав сильне постановленє стріляти до чоловіка, тяжко єго ранити, зробити з него калїку. Пристрастно бажав собі того цїлий ранок. Не міг аж діждати ся нагоди до стріляня. Пострілив чоловіка, котрий тілько крови утратив, що мусїв безусловно десь в гущавинї скінчити своє житє. Охота убивати і нищити була заспокоєна. А однако дзеленкотїв зубами, а єго невдоволенє збільшало ся з кождою хвилею. Щось почало єго болїти в груди. Кинув рушницю в траву, відотхнув глубоко, поступив кілька кроків і потряс собою, немов би хотїв скинути з себе який тягар, відтак підняв знов рушницю і пійшов дальше.

Він був високого росту, майже великан, єго голова була темна і мала, очи трохи мутні, єго вдача весела і все чогось жадна.

Мимо всяких єго зусиль не покидав єго жаль, що єго вистріл влучив чоловіка.

Нинї не пійшов до лїсничівки на обід; зійшов на долину в село. Він знав, що там стрітить свого товариша, лїсничого з сусїдного лїса. Чув потребу поговорити з кимсь і при розмові дещо випити.

Коли увійшов до села стрітив при першій хатї лїсового злодія Фляндеру.

Він був зовсїм здоров і поклонив ся єму, як все з утаєною насьмішкою. Усьміхав ся привітливо а заразом глумливо з удаваною покорою богатого селянина, що кланяє ся сильно задовженому дідичеви.

Лїсничий Мартин не зазнав полекшї.

— Тьфу! — сказав до себе, минувши Фляндеру, немов би хотїв стрясти з себе немиле чувство.

Зайшов до гостинницї.

Товариш також лїсничий сидїв в гостинній комнатї сам один коло стола.

Навіть господаря не було в тій хвили в комнатї.

Лїсничий Мартин тяжко опустив ся на лавку побіч товариша Ернеста.

— Я убив чоловіка! — сказав і ударив чолом о стіл.

II.

Цїле пополудне глядали оба приятелї убитого лїсового злодія. Не найшли нїчого. Кров застигла на моху. Не чули нї звідки навіть найменшого стону. Тихо було як на кладовищи.

Мартин перелїзав гущавину на колїнах. Ернест мусїв єго відвести і успокоїти, аби нїхто не помітив нїчого.

Зробило ся темно і всяке гляданє було безцїльне.

Лїсничий Мартин роздумував. Хотїв собі ясно представити, що було перед тим, заки він вистрілив, як укладали ся в нїм постепенно чувства. Чи він мусїв стріляти? Чи мусїв убивати? Колиб був лиш не стрітив того Юрка. Тепер злість брала єго на того дурного. Був би єго застрілив в тій хвили. Був би убийство пімстив убийством, був би Юрка загнав в застилу кров убитого злодія, аби дізнав ся, до чого довів єго своїм дурним говоренєм, аби так ту кров виссав з моху щоби она в Юрка всякла як в губку. Мав погану ніч. Вправдї заснув з вечера зараз, але зірвав ся із сну зі страхом і тревогою. Хтось ступав по єго серци, заломив єму грудну клїтку. Старав ся пізнати, що єго властиво болїло. І пізнав: на єго груди стояв деревляний клец, на нїм лежала дошка, а на однім єї кінци сидів дурноватий Юрко, на другім же якийсь чоловік без голови по котрого кафтанї спливала кров. Оба гойдали ся і один другого хотїв підкинути висше. І саме на єго груди мусїли уставити свою забавку!

Юрко кричить: „Капуста, капуста для заяців“ і сьміє ся поганим сьміхом.

Лїсничий зрозумів тепер, що Юрко всьому тому винен, всьо то уложив, бо він всевідучий і провиджуючий і що він наперед мусїв знати що стане ся і які чувства заволодіють Мартином.

Мартин обудив ся і не спав вже до рана.

— Так, я убив чоловіка — вбивав він собі щораз більше в тямку, кілько разів хотїв заснути. Перевертав ся з одного боку на другий, постїль палила єго і він підняв ся невиспаний, невідсьвіжений, ще більше утомлений як з вечера.

(Дальше буде).

дови трамваю в Перемишли поступила о значний крок наперед. Доси на підставі уділеної міністерством зелізниць вступної концесиї, переведено трасоване лінії і виладжено загальний плян. Тепер приступить ся в найблизшім часї до виладженя пляну для шістьох лінїй, з котрих чотири будуть насамперед побудовані, та до субскрибованя акций, чого підійме ся котрийсь з краєвих банків. Роботи коло будови трамваю розпічнуть ся мабуть з весною 1912 р., а в осени був би трамвай відданий до публичного ужитку.

— **Огонь.** Дня 2 с. м. вибух в Тернополи около 1 години в ночи великий пожар, якого жертвою упали загороди при ул. Шептицкого. Огонь вибух зі стайнї Шаї Паріля, а звідси перенїс ся на маґазин бочок з пивом, на великий склад дощок і будівельного материялу М. Окса, та на поблизькі жидівскі склади та міщаньскі загороди. Міскій пожарній сторожі удало ся вкінци при помочи добровільної сторожі і компанії войска, під проводом кап. Медрицкого угасити пожежу. Шкоду обчисляють на 150.000 кор. Більші будинки і склад дерева були обезпечені на около 60.000 кор. Шкоду отже потерпіли переважно дрібні властителї і міщани, які не були обезпечені. Жертви в людях не було. Згоріли два конї. Причина пожежі певно не звістна. По думці одних причиною була необережність, инші знов кажуть, що огонь був підложений. Увязнено підозрілого о се парубка Стефана Зварича.

— **Поліциянт-обманець перед судом.** Сими днями відбула ся перед судом в Станиславові розправа против Н. Голиньского, капраля тамошної міскої поліциї, котрому закинено обманьства та дефравдациї. Именно Голиньский навязував ріжного рода любовні зносини з служницями, від яких виманював значні грошеві суми під позором женитьби, а наконець їх покидав. Свої обманьства довершував рафінований обманець в протягу довшого часу і лише завдяки случаєви, арештовано его кілька тижднів тому назад на порученє прокураториї. Після переведеної розправи трибунал засудив Голиньского на 14 місяців тяжкої тюрми, обостреної що 14 днїв постом і темницею. Голиньский зголосив рекурс що до виміру кари.

— **Спека наближає ся.** Віденьске метеорольоґічне заведенє доносить, що в найблизшім часї належить дожидати великої спеки. Та жара стоїть в безпосередній звязи з катастрофальною спекою, яка панує тепер в північній Америці і крізь Анґлію посуває ся тепер на всхід. І хотяй та спека може не прийме розмірів такої катастрофи, як в Америці (де люди гинуть масами від сонїшного удару), все таки Европа буде троха парити ся для відміни по дотеперішній низькій температурі.

— **Важний винахід.** Як доносять берлиньскі дневники в околици Почдаму на озері Ван доконано нових проб з винайденою учителем Біртом з Норимберґи лодкою, котру можна порушати в якім небудь напрямі з віддаленя. Лодку приміщено серед озера саму. Винахідник довершив радіотелеґрафічного полученя з лодкою, котра давала ся знаменито порушати управляючому апаратови, уставленому на березї озера.

— **Розсипані дорогоцінности.** В Новім Йорцї вибили сполошені конї виставове вікно одного ювілєра і всї дорогоцінности посипали ся на улицю. Товпа кинула ся їх збирати, так, що поліция не могла собі з нею дати ради. В одній хвили щезли дорогоцінности з улиці, а увязнено лише одного чоловіка з повними кишенями.

Телеґрами.

Віденъ 17 липня. В суботу по полудни уконституовало ся Коло польске вибираючи презесом дра Білиньского, а віцепрезесами пп. Абрагамовича, Бузека, Стапиньского і Лея. Секретарями вибрано пп. Яблоньского і Врубля.

Прага 17 липня. В політичних кругах займають ся дуже живо справою проґрами лїтної сесиї. Чехи доси не заявили ся чи будуть робити трудности банковому законови. Коли би они згодили ся на то предложенє, то оно прийшло би під наради ще в лїтній сесиї.

Париж 17 липня. Доносять з Ель-Ксар: Іспанцї задержали один француский відділ войска, що був в походї до Танжеру і розоружили его.

Лісбона 17 липня. Ріжні португальскі сторонництва умірених републиканів видали до населеня маніфести, поручаючи вибір Ліми президентом републики.

Кечкемет 17 липня. Вчера о год. 10 мін. 10 в ночи і о год. 8 мін. 2 рано дало ся чути слабе трясенє землї.

Берлин 17 липня. З Отави, в Канадї доносять, що пожари лїсів в Америцї тревають дальше. Пожари обняли простір 10 миль довгий, а 2 милї широкий. Сотки людий погибло в полуміни. Шкоду обчисляють на 30 мілїонів долярів.

Надіслане

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в падорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвітї,
Засияли у просьвітї,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13. 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).